

OZVĚNY

SMIDARSKA

KVĚTEN 2005

Kč 10,- 32

Z obsahu čísla: Informace OÚ X Dopisy čtenářů X Fr.Havelka - Střípky z minulosti X Ze školních lavic ZŠ a MŠ X Klub sportovních rybářů X Významné osobnosti Smidar X Historické okénko X Společenská kronika X Křížovka

Obecní úřad informuje:

Musíme pokračovat v nastoupeném trendu.

Mezi významné činnosti OÚ Smidary patří investiční a neinvestiční činnost – srozumitelně řečeno – zvelebovací činnost.

Po období, které bylo charakterizováno poměrně velkými finančními náklady do náročných staveb – naposledy DPS Loučná Hora – je na pořadu dne zvelebování toho, co bezprostředně souvisí se zlepšováním životního prostředí.

V plném rozsahu je i rok 2005 ochuzen o náklady, které musí obec vynaložit na rekonstrukci jídelny ve zdejší škole, která bude činit cca 5,5 mil. Kč a musí být provedena během dvou měsíců v době školních prázdnin. V současné době se dokončuje výběrové řízení na dodavatele prací, které bude nutno provést. Toto je jediná investiční akce, která se musí provést v roce 2005 a dokončit v r. 2006.

Další náklady se týkají chodníků a úprav komunikací. Jedná se o tyto akce:

- 1) **Smidary** – úprava vjezdů u vybudovaného chodníku na náměstí. Náklady dle nabídky firmy Novostav činí cca 450 tis. Kč.
- 2) **Smidary** – chodník Laiř – Vorlíček, jedná se o prodloužení chodníku od vjezdu do Tiby v celkové výši 50 tis.Kč.
- 3) **Červeněves**- úprava komunikace u pana Horyny, náklady cca 150 tis.Kč
 - dopravní značení, počítá se postupně ve všech obcích s úpravou dopravního značení tak, aby odpovídalo dopravním předpisům. Pro obec Červeněves je již zpracován plán dopravního značení, na začátek se počítá s částkou 50 tis.Kč.
- 4) **Loučná Hora** – dokončení úpravy komunikace u pana Kryla – reklamace akce z minulého volebního období, náklady 53 tis.Kč, v současné době je dokončena
 - na základě požadavku zástupců z Loučné Hory se uvažuje o rekonstrukci komunikace do vjezdu provozovny pana Koblasu a počítá se s částkou 150 tis.Kč. O této akci bude ještě dále jednáno s panem Koblasou s podmínkou jeho podílu na realizaci
 - úprava hasičské zbrojnice v částce 25 tis.Kč.
- 5) **Křičov** – úprava komunikace uvnitř obce, kde je situace zejména v jarních a podzimních měsících velmi neuspokojivá – částka 250 tis.Kč.

• v rozpočtu 2,000,000 Kč celkem škola pro 2005

- 6) **Chotělice** – chodník Řeháček – Dostál, je to akce, která byla přesunuta z r.2004, návrh nabídky firmy Novostav ve výši 600 tis.Kč, tato částka bude ještě upřesněna
- 7) **Smidary** – OÚ i nadále usiluje o získání zubního lékaře, což se zatím nedaří. Na dovybavení zubní ordinace se počítá s částkou 300 tis.Kč. V souvislosti se zahájením činnosti praktického lékaře MUDr.Homoly a na základě požadavku vzniklého z kontroly elektroinstalace byly zahájeny úpravy, které dle rozpočtu budou v částce 280 tis.Kč. Toto není ovšem konečná částka, neboť se to bude týkat i zubní ordinace a sociálního zařízení. Tyto úpravy si vyžádají částku cca 250 tis. Kč. Vzhledem k této skutečnosti byla nutná úprava rozpočtu na letošní rok.

Rodinné domky – byla uzavřena konkrétní dohoda s odborným pracovníkem na zajištění I.etapy, týkající se písemné agendy, zejména změny územního plánu – na tyto práce je uvažována částka 50 tis.Kč.

ČOV – dle dosavadního územního plánu a zpracované studie na výstavbu čistírny odpadních vod si tato investice vyžádá přibližně 50 mil. Kč. Protože jsme obec s méně než 2000 obyvateli a není nutné bezprostředně tuto akci realizovat, máme čas na přípravu a rozhodnutí o jaký druh ČOV půjde, zda o tlakovou nebo kombinovanou. Zda samostatnou pro Smidary nebo společnou s Novým Bydžovem.

Mezi soustavné úkoly, jež souvisí se životním prostředím patří starost o zeleň na různých plochách v regionu našich obcí.

Smidary po dokončení chodníků na náměstí bude centrálně vyřešen prostor mezi komunikací a chodníkem. Za tím účelem bude vypracován příslušný návrh odborníkem, který bude předložen k posouzení občanům. S realizací se počítá v roce 2006. Totéž se týká prostoru u zdravotního střediska. Do tohoto plánu budou zahrnuty oba parky. Pracuje se na celkovém programu obnovy zeleně – ostatní ulice a prostory. Realizace by mohla být započata již v letošním roce.

Chotělice – obnova zeleně na spojce od „Zeleného háje“ po hasičskou zbrojnici. Jedná se o zeleň, která bude náhradou za vykácené topoly. Bude se zde postupovat obdobně jako ve Smidarech. Realizace v r. 2005.

Podobně bude postupováno i v **Loučné Hoře, Červeněvsí a Křičově**, dle požadavků na úpravu zeleně.

Celkově se pro letošní rok na úpravu zeleně počítá s částkou 140 tis. Kč. V tomto období je třeba věnovat této problematice maximální možné finanční prostředky, neboť až přijdou na řadu náročné akce jako prostor pro rodinné domky a výstavba čistírky, nezůstanou prakticky žádné. Počítá se i s využitím dotačních titulů na uvedenou činnost.

Dle předběžných odhadů bude ještě na chodníky a komunikace ve Smidarech, Chotělicích, Křičově, Loučné Hoře a Červeněvsí potřeba cca 10 – 15 mil.Kč.

Z celkového přehledu je patrné, že zajištění výše uvedených požadavků je úkol velmi náročný a bude vyžadovat plnou pozornost rady a zastupitelstva ale i aktivní účast občanů při realizaci konkrétních akcí.

Josef Gracík
stavební komise

Redakční šotek si zašpásoval.

V posledním 31.čísle OZVĚN SMIDARSKA se vloudila chybička při jménech starostů hasičů v článku "130 let hasičů ve Smidarech", kdy ve jménu Štajer mělo být správně uvedeno jméno Štejnár. Za tuto chybu se omlouváme.

Zastupitelstvo obce na svém 2.zasedání dne 21.4.2005 schválilo zvýšení prodejní ceny časopisu OZVĚN SMIDARSKA na 10,-Kč za jeden výtisk, vzhledem ke stále narůstajícím pořizovacím nákladům.

Red.

*2005 občanů
vystačí na
naše místo*

PLATNOST OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ

*Stavět
Vozovnu ...*

Občanským průkazům bez strojově čitelných údajů končí platnost podle doby vydání dokladu, a to v následujících termínech:
Občanské průkazy vydané do 31.12.1994 končí platnost dne 31.12.2005.
V těchto občanských průkazech je vyznačena doba platnosti "bez omezení" nebo "platnost prodloužena bez omezení".
Doporučujeme žádat o výměnu v průběhu celého roku. Předejdete tak dlouhému čekání v posledních měsících roku 2005.

Občanské průkazy vydané

do 31.12.1996 - konec platnosti dne 31.12.2006

do 31.12.1998 - konec platnosti dne 31.12.2007

do 31.12.2003 - konec platnosti dne 31.12.2008

Výměna se týká pouze občanských průkazů bez strojově čitelných údajů!

Občanské průkazy se strojově čitelnými údaji platí po dobu v nich uvedenou.

Informace podá a výměnu občanských průkazů provádí i náš Obecní úřad ve Smidarech. Potřebujete k ní: 1 fotografii, OP, případně matriční doklad o změně stavu. OÚ

Vážení spoluobčané,

po dokončení výstavby Domu s pečovatelskou službou v Loučné Hoře v červenci roku 2004 nastaly určité starosti s obsazením, neboť starší občané důchodového věku ze Smidar a blízkého okolí neprojevovali o umístění zájem.

Kladu si otázku, proč dřívější zastupitelé neprovedli průzkum mezi občany Smidarska o zájem o obsazení tohoto domu, jako provedly jiné obecní úřady. Je škoda, že tento pěkný dům neobývají občané Smidar a okolí, kteří by si to plně zasloužili.

Obecní úřad ve Smidarech proto rozhodl o podání inzerátů do Hradeckých novin. Během krátké doby se přihlásili občané z jiných krajů (Pardubický, Ostravský, Liberecký, Královéhradecký). Došlé žádosti byly projednány v komisi pro přijetí uchazečů do DPS a na základě posouzení jejich zdravotního stavu a doporučení Městského úřadu Nový Bydžov schváleny v Radě Obce Smidary. První obyvatelé se stěhovali v lednu 2005.

K dnešnímu dni jsou obsazeny všechny byty pro jednotlivce a neustále se hlásí další zájemci. Tyto byty o výměře cca 30 m² obývají ženy. Větší problém je s obsazením bytů pro 2 osoby. Jsou volné ještě 4 byty. Obyvatelům tohoto domu jsou poskytovány služby dle zákona 182/1991 Sb., které byly schváleny Zastupitelstvem Obce Smidary dne 22.7.04. Jsou to např. nákupy, zajištění obědů, léků a různé pochůzky po úradech.

Kromě těchto služeb patří k životu i kultura.

Vešli jsme do spolupráce s Klubem seniorů Skřivany pod vedením paní Svobodové, která nám velmi ochotně vyšla vstříc i s příslibem do budoucna. Touto cestou ji ještě jednou děkujeme.

Dne 20. dubna jsme se zúčastnili posezení se zpěvem a tancem ve velkém sále Dělnického domu ve Skřivanech. Vystoupily zde děti z mateřské školy a k dobré pohodě nám hrála hudba p. Příbyla. V tomto prostředí se nám všem velmi líbilo. V domácím prostředí jsme oslavili s obyvateli jejich různá výročí – narozeniny. Až nám počasí dovolí připravujeme společně opékání párků, grilování a v Základní škole ve Smidarech oslavy Dne matek a další akce, o kterých Vás budeme informovat.

Za tuto krátkou dobu mohu říci, že výběr občanů do DPS byl zdařilý a velmi dobře se mi s nimi spolupracuje.

Marie Rajmová, DPS Loučná Hora

DOPISY ČTENÁŘŮ

Co všechno odvál čas !

V posledním 31. čísle Ozvěn smidarska jsme naše čtenáře vyzvali k tomu, aby se doma podívali na staré fotografie, alba, pohledy, které by nám, dnešním občanům, umožnili poznat a podívat se do tváří těm, kteří zde dříve žili nebo ještě žijí.

Jako první se nám ozval pan Josef Mrákota, rodilý Smidarák, který nyní žije v Plzni a svou rodnou obec pravidelně navštěvuje. Náš časopis se mu velmi líbí a pozdravuje tímto všechny Smidaráky. Poslal nám fotografii svých spolužáků, kteří spolu s ním před 70 lety chodili do první třídy zdejší školy. Podívejme se, kteří to tehdy byli.

Poslední řada zleva: Pepík Kodr, Štoček Jiří, Doubravský Jan, Zdeněk Tyrychtr, Jiří Franc, Pepík Mrákota, Zdeněk Jiránek, Janička Žalmanová, Božena Štajerová, Jaruška Stará, Eva Horáčková, Pepa Hofhanzl, Jára Mašinda, Jiří Černý z Červeněvsi, Fanda Flégl, Věra Mikulecká, Otylka Motyčková, Zdena Doubravská, Marie Lorencová, Marie Macáková, Miroslav Markalous, Rudolf Pitra – oba z Červeněvsi, Lád'a Tichý, Josef Bergl, Lída Popková, Silva Nosková, Bedřiška Prokešová, Mikulecká.

Na fotografii chybí učitelka, později ředitelka, paní Eliška Vágenknechtová, která učila tyto chlapce a děvčata od první do páté třídy.

Red.

Vážení,
po mé matce paní Růženě Duchoňové, rozené Tomáškové ve Smidarské Lhotě čp.7, jsem náhodou našel část novin - LISTY OD CIDLINY - z června 1935 s články, popisující události z té doby ve Smidarech a Loučné Hoře. Doufám, že místní rodáky zaujmou a čtenářům přiblíží dobu našich předků.
S pozdravem

Jiří Duchoň
Vrchlabí

SLAVNOST VZTYČENÍ STÁTNÍ VLAJKY V LOUČNÉ HOŘE A ODHALENÍ POMNÍKU PADLÝM

V neděli 9.června byla uskutečněna snaha obce Loučné Hory a uctít na důstojně pod vztyčenou státní vlajkou - symbolem naší samostatnosti- památka těch, kteří dřímají svůj věčný sen na různých místech v dálné cizině, kterým nebylo dopřáno dožítí se radostného, pro nás velkého dějinného okamžiku, osvobození vlasti. Iniciativa k této pietní akci dána již v prvních letech poválečných spolkem divadelních ochotníků "Havlíček" v Loučné Hoře, jehož jednatelem byl p.Josef Pepek a předsedou p.F.Bureš, ale k provedení přikročilo se teprve roce 1933. Za finanční podpory všeho občanstva byl opatřen "Vítěz" dle návrhu akad. sochaře Josefa Bílka z Hořic, provedený v dílně p.F.Bílka v Podhorním Újezdě z pískovce (vysoký 4,30 m). Po přechodu ných potížích s umístěním upraveno velmi pěkně volné prostranství uprostřed osady za přispění občanstva, které s nevšední ochotou svou prací i zkušenostmi přispělo k úpravě, jež slouží k okrase cti obce. Poblíž sochy tyčí se 12 m vysoký stožár pro státní vlajku před nímž správou školy upraven z rozdrobeného bílého písku a z rozdrobených červených cihel znak československý. Výzdoba stříbrným smrčky provedena společnou prací s přihlédnutím k návrhu okresního zahradníka p.Vondráka. Slavnost sama měla průběh důstojný.

Na silnici smidarské řadí se za státní vlajku, nesenou v čel průvodu, trojstupy školních dětí místních, za nimi milé postavičky dětské "jízdy" smidarské v červených kalhotkách, vedené odb. uč. p. V.Francem a tři pěší čtyři žáků ze Smidar a okolí v černých krátkých trencích, bílých rozhalenkách s dlouhými rukávy a vázankami a černých punčochách, zkrácených svinutím pod kolena - s velitelem- žákem na koni, pod řízením odb.uč.p.Oldřicha Doležala. Následující skupiny krojované: Jednota čs.obce legionářské z N.Bydžova a okolí, Odbočka Svazu čs.domobrany z Itálie v N.Bydžově, Národní garda z N.Bydžova Sokolská jednota ze Smidar a Ohnišťan, členové odbočky Svazu čs.důstojnictva v N.Bydžově, místní skupiny dorostu Rep.venkova, hasičské sbory, zástupci okresního úřadu a Domoviny, obecní zastupitelstvo z Loučné Hory a občanstvo.

Za zvuků pochodové hudby prochází průvod slavnostní branou obce, vyzdobené vlajícími prapory a vlajkami, projde osadou a řadí se na stanovišti. Smidarští vojáci přesně na povely svých velitelů-žáků zastavují ve srazu proti památníku, obloženému krásnými kyticemi. Po pravé straně vchodu stojí ve smutných vzpomínkách příbuzní padlých s dětmi, po levé straně vstupuje na tribunu slavnosti řečník senátor p.V.Sehnal, starosta obce Jan Kazda a další. U stožáru k připnutí vlajky připraven hasič se sokolem. Po zaujetí postavení nese se prostorem tklivá melodie národní hymny, vojáci kladou k poctě zbraň - na povely, krojovaní vzdávají čest rukou, prapory skloněním a vlajka státní letí vesele po laně stožáru vzhůru a vlajka živě na pozdrav do kraje. Mezitím uvolňují legionáři spjaté kroužky clony, která zahaluje dosud památník, rouška sama padá a "Vítěz" zdvihající prapor do výše, nakročený vpřed, jakoby z kamenného podstavu radostně vzkřikl:"Jsme svobodni!" Pod ním na podstavci jeví se velký nápis:" Vítězstvím k svobodě!" Po pravé straně přistavená deska nese pod slovy "Na rovech Vašich nám nový vzrostl život" jména padlých.

Předseda komitétu předává památník veřejnosti a obci do ochrany jako upomínku na světovou válku, aby byl nejen ozdobou obce, ale i vzpomínkou, jakých obětí přinesla i zdejší obec světovému zápolení, z něhož vyrostla nám státní samostatnost. Slovy dalšími obrací se řečník k příbuzným padlých. Ku konci proslovu žádá předseda všechny přítomné, zvláště mládež, aby vítězný prapor čistý a neposkvrněný nesli dál vpřed, uchovali jej a předávali s toutéž žádostí potomkům. Tvůrci T.G.Masarykovi "Zdar!", hřímavě mladými vojáky opákané, čímž slavnost důstojně ukončena.

Účastníci setrvali v zahradě do pozdních hodin večerních.

V Loučné Hoře, 10.června 1935.

Za komitét: Edvard Dršata, jednatel a Fr.Bureš, předseda

Den branné výchovy žáků národních škol okresu novo- bydžovského a hold dětí armáde

- 1.) Seřazení průvodu v 1 hod. odpoledne na sportovním hřišti, průvod městem na cvičiště u „Podhradu“, zahájení slavnosti, vztyčení vlajky a odevzdání stuhy na prapor
pěšího pluku č. 22 Argonského z Jičína
- 2.) a) „Karkulky“, tanečky děvčátek obecných škol
b) Vystoupení skautů
c) „Moravská beseda“, tančí žačky měšť. škol
- d) „Koničky“, scéna s ukázkami předvojenské výchovy na smidarských školách
- 3.) Vystoupení vojska: a) Ranní půlhodinka (cvičí rota pěšího pluku č. 22)
b) Cvičení s puškou
- 4.) Ranní půlhodinka (cvičí žáci měšťanských škol okresu novobydžovského v plné rotě)
- 5.) Slavnostní přehlídka a defilé před slavnostní tribunou

Smidary,

staré městečko v okresu novobydžovském, stanou se v neděli 23. června 1935 dostaveníčkem všech dětí z okresu a všech, kdož se zajímají o smidarský pokus.

Na smidarských školách byl bez nařízení a rozkazů pokus soustavné předvojenské výchovy žáků národních škol.

Předvojenská výchova dětí a mládeže bude pravděpodobně zavedena všude. Ve Smidarech chtěli jsme mít zkušenosti před zavedením tohoto, dnes tak důležitého momentu výchovy ve škole. Výchova provádí se soustavně na obecné a hlavně na měšťanské škole. Chlapci, příští vojáci, se vychovávají podle branných příruček v cvicích vojenských, ale i v čtení map, pozorování terénu, složení naší armády atd., děvčata cvičí službu samarit-skou. Jak — přijďte a uvidíte.

JAK SE PŘIPRAVUJEME NA 23. ČERVEN VE SMIDARECH

O 23. červnu ve Smidarech jste jistě všichni mnoho slyšeli. Dnes Vám o tomto význačném dni na okresu novobydžovském něco málo z bohatého našeho programu povím. Připravujeme "Hold dětí čsl. armádě" a "Den dětských her". U nás ve Smidarech v "kasárnách" je živo již od časných hodin ranních, neboť ze všech okolních vsí sjíždějí se na kolách chlapci na školní dvůr, aby odložili své věci v pracovnách a byli připraveni na 7 hod., kdy hlas trubky svolá všechny žáky k ranní půlhodince. Ihned vyhrne se vše na dvůr, kde na povel našeho vedoucího se seřadíme a odcházíme na sokolské cvičiště. Tam svlékneme si vrchní šat a připravíme se ku cvičení. Cvičíme pochody, které přecházejí v klus... Pak cvičíme prostná, hry a končíme cviky dýchacími. Po skončení ranní půlhodinky odcházíme za zpěvu na školní dvůr, odkudž rozcházíme se osvěžení do pracoven. Jak to vypadá u nás odpoledne po vyučování - jistě jste všichni zvědaví. Rovněž se všichni sejdem i s pány učiteli, kteří nám jdou vzorem v dochvilnosti. Tato dochvilnost nám z počátku dělala dosti potíže, neboť se také stalo, že jsme se také sešli třeba po určené době za půl hodiny. Nyní však jde vše ráz na ráz, bez všech potíží. Co děláme? Zase cvičíme. Ne však půlhodinku, nýbrž cviky s puškou, zacházení s kulomety i děly. I s plynovými maskami umíme dobře zacházeti. To však nestačí. I dívky jsme vzali do našeho kruhu, které se pilně učily službě samarit-ské. Ty nám budou pomáhati a prokazovati dobré služby o slavnosti dne 23. června u nás ve Smidarech při bojovém momentu. To jsou jen malé ukázky z našeho vojenského života ve Smidarech. Ostatně, přijďte se všichni na naši práci podívat i s námi se potěšiti.

Oldřich Jelínek, žák 1. tř. měšť. školy ve Smidarech

Ukázky prací žáků Základní školy ve Smidarech

Minuty dnešních dnů kolem nás neustále plynou a nikdo z nás si neuvědomuje jejich moc. Nemůžou se nikdy zastavit, jejich úkolem je utíkat vpřed a neohlížet se na ostatní. Dá se říci, že myslí jen a jen na sebe, ale je to pravda? Čas se nám snaží ukázat, že si ho musíme umět vážit a každou jeho minutu si užít, snaží se nám ukázat, že existují krásy přírody, díky času uvidíme neodolatelný západ slunce, jen díky jemu si uvědomujeme, že žijeme jen jednou...

Minuty nám ulevují od bolesti, pomáhají nám zapomenout na vše, co nám v dané chvíli ublížilo, chtějí bychom znovu vrátit čas, pokoušíme se o to, přejeme si to. Ale moc dobře víme, to nejde... I když v těžké chvíli čas proklínáme, on nám pomáhá. Léčí zlomené srdíčko i šrámy na těle. Zdá se nám jako nejlepší lékař na světě, kterému platíme čekáním. Čekáním na to, až lék- jménem čas- zabere.

Pavla Věříšová 9. tř

Některé minuty jsou strašně krásné a drahocenné. Jejich délka má kouzelnou moc a umí na tvé vykouzlit úsměv. Minuty strávené s milovaným člověkem ubíhají tak rychle. V lásce se vůbec čas nevnímá, zamilovaní nevidí a neslyší, ale i tak je čas řídí. Minuty, při kterých dochází ke svádívkým pohledům, překrásným dotykům a něžným polibkům, jsou tak krásné. Umožňují nám s tím druhým vidět východ a západ slunce, či zapadající hvězdy. Bůh nám daroval čas i proto, abychom byli šťastni a každou minutu se smáli.

Každá minuta je jeden dílek z té nekonečně dlouhé skládačky. Drahocenná je každá vteřina času, která dokáže strašné divy. Můžou se stát milióny věcí, které dokážou ublížit, nikdo neví, co bude zítra natož za týden, a proto by měli všichni prožívat každíčkou minutku svého života a neztratit ani setinu sekundy, která může způsobit to nejlepší v našem životě. Díky času si uvědomujeme, že žijeme jen jednou a víme, že stojí za to žít. Představovat si svou budoucnost a nevědět, co nás čeká, jen očekávat to překvapení, které nám život vykouzlí...

Gabriela Mlejnková 9. tř

V poslední době jsem zjistila, že život není procházka růžovým sadem. Vždy jsem si myslela, krásné chvíle život přináší, ale někdy ty chvíle můžou být i pěkně trpké. Třeba tak před měsícem. Plánovala jsem si krásnou budoucnost, ale dostala jsem velkou lekci od života. Že láska má mnoho podob! Když jsem se konečně cítila, že jsem se zamilovala a byla jsem opravdu šťastná, tak KONEC. Všechno pro mě skončilo a mně zbyly jen vzpomínky, které se nedají vyhnat z mé hlavy. Prostě jsem až moc důvěřivá a to se nevypláci. Už vím, že život není jen krásných chvílích, ale i o nepříjemných a bolestivých zážitcích. Ted' se snažím na všechno zlé zapomenout a koukám jen na budoucnost – na to, co mě čeká. Nejsem sama, která spadla do hry, ve které hrajeme hlavní roli.

Nikola Topolská 8. tř

František Havelka

Co všechno odvál čas aneb střípky z minulosti, ale i současnost. Silvestr 2004, ale i vzpomínka na doby minulé.

Silvestr 2004? A u nás ve Smidarech? Kde jste to, prosím Vás, v dnešní době, vzali? Nenechte se vysmát, kdo by ho dnes dal dohromady? Něco takového tady ve Smidarech přece vůbec neznáme. Jó, kdysi dávno, ale skutečně velmi dávno, to bylo jiné kafe.

Tehdy ve 30. letech a později v 60. a 70. letech to byly opravdu veliké Silvestry a kulturní dění vůbec. Ve 30. letech zde byly dva divadelní spolky, pěvecký spolek Hlahol, plesy, zábavy a další akce. Prostě nebylo měsíce, aby se zde něco nekonalo. A Silvestry? Ty bývaly dokonce dva. Jeden na Radnici, v dnešní budově obecního úřadu v zasedací síni zastupitelstva. Zde měli svůj kulturní stánek sokolové, kde účinkovali, ještě dnes známí občané, páni Archalous, Cyril Blažek, Dobrovský, Stádník, Drbálek, paní Pechová, Rosůlková, Drbálková, Zejdlová a mnozí další. A další Silvestr probíhal v hospodě U Zajíčků, kde byla další garnitura ochotníků z řad hasičů. A všude plno, jak se říká, natřískáno. A přitom všem nebyla doba nijak růžová. Byla vysoká nezaměstnanost, existovaly 5ti korunové žebračky, kterým se říkalo podpora v nezaměstnanosti. Platy také nebyly vysoké. Nikdo si nemohl moc vyskakovat, přesto se lidé uměli bavit.

V roce 1936 byla s velkým úsilím postavena Sokolovna, která slouží Smidarům dodnes. Sem byla potom přemístěna veškerá kultura, včetně Silvestrů. Zároveň přibýlo i další kulturní vyžití, totiž KINO. To hrálo třikrát týdně. Ve válečných letech byl o kino takový zájem, že existoval předprodej u paní Kučerové a vždy bylo zcela vyprodáno. A v pozdějších 50.-70. letech měla kultura obzvlášť zelenou. Začínaly zde takové kapely jako Olympic, Odyssea, Markýz John, Pražský výběr, v té době neměly v Praze zrovna na růžích ustláno. V těchto letech mohli občané přímo v místě na vlastní oči vidět takové zpěváky jako např. Rudolfa Cortese, Vaška Peckáře, Pepička Zímu, Zorku Kohoutovou, Chladila, Buřinky, Moravanku a další a další zpěváky, baviče a umělce. Pravidelně zde účinkovalo hradecké a pardubické divadlo, ochotníci z Bydžova, Hořic, Trutnova. V Červeněvsi bylo o prázdninách letní kino s nejnovějšími filmy. Byl zde i taneční parket. V zimě hokej na Sokolovně. Prostě bylo kam se jít pobavit po celý rok.

A ty dřívější Silvestry v Sokolovně? Jednoduše řečeno, vždy beznadějně vyprodáno, takový byl zájem. V sále byly vždy podélně tři řady stolů, k dispozici byla ještě tělocvična, aby bylo 190 až 210 míst k sezení, ke stání se nepočítalo. A program? Ten byl od dvacáté hodiny do půlnoci nepřetržitě. A pokud jde o kvalitu, nijak by si nezačala s dnešní úrovní produkovanou televizí. Program byl žánrově velmi pestrý. Já si třeba pamatuji Silvestra s názvem „Letem, světem“. To byl Silvestr, který návštěvníky provázel metropolemi světa. New York, Londýn, Paříž, Vídeň A jak začínal?

Když světla v sále zhasla a jeviště bylo ozářeno barevnými reflektory (tehdejší technická vymoženost), na jeviště se dopotácel upachtěný, upocený človíček v kraťasech a tričku, který vlekl obrovský kufr s nálepkami z celého světa. Usedl na kufr, otřel z čela teatrálně pot a povídá: „Právě jsem teď přijel z Havaje. Přivezl jsem s sebou moc krásnejch holek, havajskejch tanečnic. Zpěváky, hudebníky a baviče ze všech metropolí světa. Ti všichni jsou tam vzadu, ti všichni pro vás dnes budou hrát a zpívat. Věřím, že se budete bavit“. Konec. Opona se zavřela. Ale vzápětí se opět otevřela a na jevišti se objevila pláž, palmy a havajské tanečnice oděné pouze v palmové listy a sukníky z rákosy. Ty se vlnily kolem zpěváka, začala hrát hudba a sálem se nesl tehdejší šlágr: Havaj, kouzelná Havaj, tam se dívky ve čtrnácti vdávaj atd. Scéna skončila a následovala smršť písniček. Vídeňské valčíky, buďapešťské čardáše, pařížské šansony, londýnský Mackye Messer, potom vtipy, skeče,

kuplety, scénky odpozorované ze života smidarských občanů. A to vše nepřetržitě až do půlnoci, kdy vypuklo bujaré veselí s přípitky, líbáním, stoly se odsunuly podél stěn do přísálí a nastala bujará silvestrovská veselice, která trvala až do ranního kuropění.

A jak tedy vypadal Silvestr roku 2004? Ano, máte pravdu. Ona to byla tak trochu nadsázka. Ve skutečnosti se nejednalo o Silvestra, spíše o takového silvestřička či ještě lépe o minisilvestra. A pochopitelně, ne ve velkém sále, ale v pohostinství Sokolovny. Tam se sešlo kolem třiceti, zábavě v kolektivu přístupných smidaráků. Ti usoudili, že není pranic zábavného sedět doma u televize. Že zdaleka lepší je vyhodit si jedinkrát za rok z kopýtko v nějakém veselém kolektivu při dobré baště, dobrém pivečku a vínečku. A tak se také sešli, dobře se poměli. Bylo jim moc fajn. Někteří si vzpomněli i na ty dávné časy a připravili si hodně vydařené vtipné scénky, u kterých se výborně pobavili. Byla zde hudba, tanečky všeho druhu, jídla co srdce ráčí. Jednohubky, chlebičky, slané tyčinky, mandle, uzené, obkládané mísy, minutky. A to ještě někteří přinesli vlastní speciality. Prostě to bylo moc prima. A když se všichni pozdě ráno spokojeně rozcházel s přáním všeho nejlepšího v novém roce, všichni si svorně slíbili – nashledanou za rok. A možná, že nás přijde i víc.

Ale, prosím tě, počkej. Zadrž trošičku. Ty o všem píšeš jako kdybys tam byl! A všechno viděl na vlastní oči! Ale já jsem to opravdu viděl. Prostě jsem si vypůjčil videokazetu, kde je tento vydařený silvestrovský sedánek zdokumentovaný. Po shlédnutí jsem si uvědomil, co šoumenů, bavičů a srandistů by se mezi smidaráky našlo. Má to jen jeden háček. Nejsou to žádní Vaničkové, Samlerové, Machkové – dobrovolní a zapálení režiséři, ochotni vše zorganizovat. Máme prostě smůlu. A nebo je snad chyba někde jinde? Nevím.

CHRAŇME SI SVOJE PAMÁTKY

A že jich nemáme v naší obci právě moc je všeobecně známo. Snad jenom kostelík v Loučné Hoře rekonstruovaný po roce 1991 ze státních prostředků, dále budova obecního úřadu rovněž rekonstruovaná po roce 1991, Mariánské sousoší, sochy Sv. Jana Nepomuckého postupně obnovené, kaple na hřbitově. A posléze dominanta Smidar, bez které si nedovedeme obec představit, kostel Sv. Stanislava. Ten několikrát vyhořel, vždy byl obnoven a s věží v poněkud jiné podobě jej známe od roku 1749. Samotná věž byla zcela obnovena v počátcích 70. let a potom se již dlouhá léta nic nedělo. Kostel pomalu chátral a poslední jednání ohledně jeho záchrany bylo před dvěma lety. Výsledkem bylo statické zabezpečení krovů a střechy. Co bude dál nikdo neví. Kostel je v současné době zapsán v programu záchrany architektonického dědictví na 20. místě. Další prostředky na jeho opravu zatím nebyly získány. Po roce 1991 se zdálo, že se blýská na lepší časy. Kostely totiž, jako významné dominanty obcí, byly postupně opravovány např. ve Starém Bydžově, v Novém Bydžově, v Petrovicích, v Milovicích, Vysokém Veselí, Veležicích a jinde. Tam všude s pomocí státních prostředků, ale i z prostředků obcí, byly opraveny. Podstatnou měrou k tomu jistě přispěla i iniciativa samotných farářů což, bohužel, nebyl náš případ.

A aby naši radní každým rokem vyčlenili nějakou částku na jeho postupnou opravu se bohužel také nestalo a neuvažuje se o tom ani v současné době. A o to více nás musí mrzet, když na jedné straně žádáme finanční prostředky na jeho záchranu a na druhé straně se sami svojí nevšímavostí přičiňujeme o jeho postupnou devastaci. Jak? Zcela jednoduše. Povšimněte si, když jdete kolem, jaké velké, vlhké mapy jsou na jeho stranách. A víte proč? Prostě proto, že již třetím rokem zde scházejí dešťové svody. Ty totiž končí 3m nad zemí a voda tak zatéká do stěn. A přitom je náprava tak jednoduchá. Tyto svody, které jsou na obecním úřadě, stačí prostě vzít a během dvou hodin znovu osadit tam, kam patří a není co řešit.

VELFR

JAK DÁL V NAŠÍ ŠKOLE - malé zamyšlení.

V časopise OZVĚNY SMIDARSKA jsme několika články oslavili významné 40. výročí naší školy. Zmínili jsme se i o bohaté historii smidarského školství. V neposlední řadě pak i o roku 1869, kdy došlo dosud

k nejvýznamnější změně. Tehdy totiž veškerý dozor nad školami převzal stát. A od tohoto roku to byl on, kdo určoval a odpovídal za rozvoj vzdělanosti našeho národa. Po všechna ta léta se celým děním prolínala myšlenka, jak zajistit, aby se na veškerém dění kolem škol podílela veřejnost - samotní občané. Právě proto byl v minulosti zaveden institut tzv. dozorců. Bylo tomu tak i v naší obci. Do těchto funkcí byli většinou voleni vážení občané. U nás to byla ještě dnes známá jména jako např. Václav Matys, František Vach, Václav Motejl, Jan Drbálek, František Honzák, Josef Dyck. Později to byly jiné instituce - Rodičovské sdružení, školské komise při MNV či jiné podobné složky, kdy jejich nejdůležitějším cílem bylo zajistit soulad školy se širokou veřejností.

A že to není nic nového pod sluncem se přesvědčujeme opět po 130 letech, kdy se opět na počátku 90. let začalo mluvit o tom, jak zapojit širokou veřejnost do problematiky školství v obcích a tak říkajíc nahlédnout pod pokličku všeho dění ve škole.

Prvním praktickým krokem bylo přijetí nového školského zákona, kdy se zřizovatelem školy stává obec. Škola zase získala právní subjektivitu, která by měla zvýšit odpovědnost ředitele za vedení školy a hospodaření, zvýšit iniciativu při prosazování nových učebních metod, zajišťovat zvyšující se modernizaci školy a zpracovat dlouhodobé výhledové plány. Právní subjektivitu má naše škola od roku 2003. Jaké jsou však výsledky, zda se něco zlepšilo nebo s čím se počítá do budoucna, jaké vyhlídky má škola pro příští léta, to zatím nevíme. Pro širokou veřejnost jsou neznámé, pokud nějaké jsou.

Dalším zákonem, který má zvýšit demokratičnost školy je zákon, který ukládá zřizovateli a škole v průběhu roku 2005 zřídit tzv. Školskou radu, dle příslušných zákonných ustanovení. Je to nová instituce, jejíž úkolem je propojit školu s obcí, jejími občany a zajistit i jejich podíl na dění kolem školy. Rada by měla zajišťovat schvalování školního řádu, způsoby hodnocení ve škole, schvalování povinné roční zprávy, schvalovat změny v majetku školy a jejího hospodaření. Vyjadřovat se ke vzdělávacímu programu školy. Projednávat zde kladné, ale i záporné podněty rodičů a učitelů. V případě nutnosti pak vypisovat konkurzy na obsazování školských míst. Měla by se podílet na všem, co souvisí s chodem školy v obci včetně zajišťování informací o škole široké veřejnosti a třeba i lépe prodávat výsledky své práce. A právě to bude vyžadovat od zastupitelstva a vedení zcela nové přístupy k problematice školy.

A jak by vlastně Školská rada měla vypadat? Podle zákona by měla být složena z 1/3 zástupci zřizovatele, ze 2/3 ze zástupců školy a rodičů. Celé školství v budoucnu čeká celá řada změn, příští léta budou velice náročná. A s jakými problémy se naše škola bude setkávat?

Ten první pomalu již klepe na dveře. Je to stále se snižující počet dětí. S novým zákonem padla i existence spádových oblastí a rodiče mohou umístit své děti kamkoliv. V podstatě to znamená, že škola by měla svoje žáky lovit kdekoli a přesvědčovat je, že právě ta jejich škola je ta nejlepší, že právě zde mají nejlepší zájmové kroužky, nejhodnotnější výuku, kvalitní pedagogy. Prostě nastává období velké konkurence jednotlivých škol. První vlaštovka se objevila i u nás, v podobě propagačního letáku skřivanské školy. Podobně to bude i u škol novobydžovských. Je na tuto konkurenci naše škola dostatečně připravena?

Proto i naše škola musí nutně zvýšit propagaci svých výsledků, přesvědčit rodiče, že její výuka je na výši a u rodičů si získat oblibu. Jedině tak může v příštích letech obstát ve stále větší konkurenci.

A proč to všechno? Za vším hledej úspory, peníze, limity. Čím méně žáků, tím nižší částka na provoz školy. Přitom některé provozní náklady jako je osvětlení, otop apd. jsou stejné, jak při velkém počtu žáků, tak i při malém. Scházející finance budou muset být zřejmě dodány z obecního rozpočtu. V podobné situaci je již dnes mateřská

školka, kde provoz budovy pro malý počet dětí bude stále dražší a náročnější.

Zatím je počet žáků ve škole postačující, ale již dnes jde o budoucnost. A právě proto leckde starostové a ředitelé škol přemýšlí, jaká organizační a ekonomická opatření provedou, aby provoz školy byl hospodárnější a jakým způsobem vůbec zajistit budoucnost škol v příštích letech. A právě Školské rady by měly být nápomocny.

VELFR

JENOM V MLÁDÍ JE BUDOUCNOST OBCE !

Je lednová, středa roku 2005. Trošičku mrzne, ale po sněhu není ani památka. Řeklo by se takový normální lednový den. Ale tenhle den je přece jenom jiný. Zvláště v rodinách, kde mají malého caparta - předškoláka. Dnes nepůjde do své, důvěrně známé školky. Dnes půjde s maminkou do veliké školy. Půjde totiž k zápisu do první třídy. Pozná paní učitelku, která ho bude učit číst a psát. Přibudou mu nové povinnosti, s první třídou vstoupí do nové etapy života.

Ale ona ta středa - den zápisu - se přece jenom trochu liší od těch dřívějších. Maminek se svými ratolestmi je nějak pomálu. Děti se v naší obci rodí stále méně. Kde jsou ty časy, kdy v naší škole bývaly dvě první třídy. To již dávno není pravda. Letos jich přišlo pouze patnáct. Jak to asi bude v příštích letech? Vždyť jenom za posledních 40 let od postavení školy, kdy bylo ve škole 300 žáků, klesl jejich počet na 190. Smidaráci stárnou a mladých nějak nepřibývá.

To si asi uvědomilo již minulé zastupitelstvo a rozhodlo se podpořit bytovou výstavbu přípravou stavebních parcel v lokalitě silnice k Chotělicím. Nové zastupitelstvo však vybralo jiný prostor, za školou. Zatím je to spíše záměr, neboť za celé tři roky se nic podstatného nestalo. Je to škoda, protože ti, kteří uvažovali o výstavbě, zřejmě již svoje plány realizují jinde.

Pokud jde o mládež, která se nemá kde scházet a shromažďuje se u zastávky či u nákupního střediska, uvědomilo si staré zastupitelstvo, že výstavbou pohostinství vlastně smidarské mládeži vzali přirozené dlouhodobé shromaždiště na hřišti Sokolovny. Pro příští léta se uvažovalo o zbourání kúlén a výstavbou klubovny a víceúčelového hřiště. Ale jak je vidět v současné době není nic takového na pořadu. Zatím, co se u nás diskutuje, v blízké Šaplavě přešli od slov k činům. A přesto, že zde mají nepoměrně méně mládeže, hřiště za pomoci kraje již slouží veřejnosti.

Ale ani na staré smidarské občany nechtělo minulé zastupitelstvo zapomenout. A vymysleli proto projekt tak zvaného pečovatelského domu, kde by starší smidarští občané mohli prožít svoje stáří v krásném prostředí moderní budovy. Jistě to byl bohužel úmysl. Bohužel však vznikl v hlavách dvou, tří zastupitelů bez jakéhokoliv předběžného výzkumu mínění široké veřejnosti. Těch, kterých se to týká, totiž samotných důchodců. Vybraná lokalita Loučná Hora byla naprosto mylná, jak se ukazuje v praxi, vzhledem k naprosté odloučenosti od veřejných služeb. Stavět totiž dnes domov důchodců, pečovatelský dům, či dům seniorů v takýchto místech je přežitek minulých let. Dnes se staví podobná zařízení v centru dění, aby starší občané neměli pocit, že jsou vytlačováni na okraj společnosti. To za prvé. Za druhé se ukázalo, že se vůbec nejedná o nějaký pečovatelský dům, kde je o člověka po všech stránkách postaráno, ale o dům seniorů, kteří musí být naprosto soběstační. A podle toho to také dopadlo. To se již ukázalo na zasedání nového zastupitelstva, kde byla tato otázka projednávána. Realizace tohoto pochybného projektu totiž přešla na nové zastupitelstvo, které nakonec výstavbu odsouhlasilo a realizovalo. Uplynulo půl roku od výstavby a problémy a připomínky, které padly, se ukázaly jako správné. Horkotěžko se shání obsazení. Ukazuje se, že když to dobře dopadne, bude dům seni-

orů sloužit a řešit problémy jiných regionů, jenom ne samotných smidarských občanů. Přitom celý projekt stál 19 milionů. A minimálně 7 milionů šlo ze samotného rozpočtu obce. A poučení z toho všeho? Neprosazovat žádné velké finančně náročné akce bez účasti široké veřejnosti.

VELFR

Můžeme investovat a utrácet jenom tolik na co máme.

Naši občané dost často debatují o tom, jak naše obec drží krok s okolními obcemi. Zda se dostatečně modernizuje, zda se zlepšuje životní prostředí a pořádek v obci. Zda obecní úřad dobře udržuje svá zařízení. Co se dělá pro mládež a staré občany a nebo zda se dobře a dostatečně podporuje kultura. Každý má přitom svůj pohled na to, co by se mělo dělat a jak by se to mělo dělat, co stavět a kde stavět. Prostě co občan, to názor.

Něco jiného je ovšem přání občanů a něco jiného je realita. Jinak řečeno jaké finanční možnosti má OÚ v jednotlivých letech k dispozici. A ten má k dispozici bohužel jen takové finanční částky, které stát přerozdělí mezi jednotlivá města a obce formou podílu na daních. Vlastních prostředků má naše obec skutečně velmi málo. Ty představují pouze 15% z celkového rozpočtu obce. Plných 85% všech prostředků dostává obec od státu. Na něm a na jeho hospodaření je OÚ plně závislý. Obecní úřad může počítat každoročně s celkovou částkou kolem 10 až 11 milionů Kč. Přitom plných 66% jde na režii. Tj. mzdy zaměstnanců, provoz budov, školy, osvětlení, komunální odpad, hřbitov, zeleň a další položky dané zákonem. Takže na samotné investice zbývá pouze 2,5 až 3 miliony Kč ročně.

Výše prostředků před rokem 1997 není známa, ale dá se počítat s tím, že rozsah byl obdobný. Pojďme se podívat, co se za tyto prostředky postavilo, jak se investovaly a zda byly prostředky vždy ku prospěchu občanů v období 1997 – 2002.

V uplynulých letech byla hlavní náplní práce zastupitelstva a hlavně starosty úplná plynofikace Smidar a okolních obcí. Tato akce se skutečně díky osobnímu nasazení starosty podařila. Další osobní aktivitou, jako velkého příznivce kopané, byla velká rekonstrukce fotbalového stadionu za nemalé peníze. Prioritou v době, kdy Smidary neměly prakticky žádné pohostinství byla výstavba pohostinství v Sokolovně, která byla v tu dobu již majetkem obce. Akcí bylo pochopitelně více a podívejme se na ně:

Rekonstrukce hřbitova, ve které pokračovalo nové zastupitelstvo.

Chodník na náměstí, který dokončuje nové zastupitelstvo.

Nová autobusová čekárna.

Asfaltová silnice v Sokolské ulici, v ulici Nová a v Chotělicích.

Obnova terasy za dozoru památkářů kolem kostela.

Nová fasáda na budově obecního úřadu včetně vnitřní rekonstrukce.

Velká rekonstrukce kostelíku v Loučné Hoře - významné památky.

Rybník v prostotu za Triolou – dnes zvaný Šefarák.

Zakoupení prodejny v Červeněvsi.

Projekční a finanční zajištění pečovatelského domu v Loučné Hoře.

Vyčištění nádrže Podhrad.

Asfaltová silnice v ulici Podhradská.

Částečná výstavba chodníků a kanalizace.

Toto jsou akce nejpodstatnější a našly by se i další. Lidská paměť je často nedostatečná a právě proto jsme si je připomněli. Nechť každý posoudí, zda je to málo či ne co se v posledních letech po roce 1990 událo.

Ne vždy se dílo podaří. Nic nedělej, nic nezkazíš, říká české přísloví. A tak i některé akce, které byly zpočátku dobře míněny a posléze realizovány nedopadly nejlépe.

Nezdarem jistě bylo odkoupení prodejny v Červeněvsi, ve snaze zajistit občanům Červeněvsi lepší dostupnost zásobování svých domácností. V novém ekonomickém prostředí však tato prodejna neměla žádnou šanci přežít.

Odprodej pozemku na lukrativním místě na náměstí také zkrachoval, neboť nebyla zajištěna a podmíněna jeho zástavba.

Pečovatelský dům v Loučné Hoře, který zřejmě nikdy nebude sloužit starým smidarským občanům.

Nejsou jenom výhry, ale i prohry, pochopitelně za dost vysoké částky. Podobně je to i s rybníkem Šefarákem. Každá práce, každé dílo, zvlášť když má sloužit veřejnosti po dlouhé roky by mělo být promyšlené, technicky dokonalé a finančně únosné. Ne vždy tomu tak je. Například chodník na náměstí, na straně obecního úřadu, vybudovaný tkz. po domácku. Se špatnou technologií na betonovém podkladě, vyměřený tak, že mnoho občanů má dvorky utopené. Mapy, které se objevují na omítkách domů svědčí o špatné izolaci. A o vjezdech ani nemluví. No, a toto dílo dostalo nové zastupitelstvo do vínku. V současné době mohou občané pozorovat pracovníky firmy Novostav, kteří řeší nejenom tyto problémy, ale současně dokončují po dlouhé době tuto stranu náměstí. Pochopitelně to bude něco stát a to částku poměrně značnou. V rozpočtu obce je pamatováno částkou 450.000,-Kč. Tedy co vjezd, to téměř 40.000,-Kč.

K lepšímu životnímu prostředí a k lepšímu vzhledu obce přispěli značnou měrou podnikatelé, pan Hušek, Pokrupa, Zátrok a rodina Kodrova. Rekonstrukce bývalé cukrárny a Matoušova domu hned vedle spolu s likvidací nevzhledných stodol pana Kafky spolu s výstavbou benzinové pumpy, tolik původně odsuzované, bezesporu význačnou měrou přispěli k lepšímu vzhledu celé této lokality. Přispěl k tomu i pan Hušek rekonstrukcí Pekárkovy prodejny na novou provozovnu.

Je to málo nebo hodně co se ve Smidarech za toto období událo? To necht' posoudí čtenář sám.

A s čím se počítá v současné době? Pro rok 2005? To nám nejlépe napoví rozpočet pro tento rok, který byl zveřejněn na obecní vývěsní tabuli.

Zdroj informací: www.regionservis.cz

VELFR

I staré, velmi staré dluhy by se měly platit.

Je nevlidný, sychravý prosinec roku 2004. Ke smidarskému hřbitovu míří skupinky lidí. I dva starší občané směřují ke stejnému cíli. Pomalu, pomaloučku jdou do kopečka, diskutují a živě spolu rozmlouvají. Lze to poznat z častých zastávek. Přidejme se tedy tak trošičku nenápadně k nim a vyslechněme jejich rozhovor.

Povídá ten první, Venda. Tak jsi se také, Josef, nechal zlákat a jdeš se podívat na vysvěcení kaple? Prosím tě, jaká kaple? Copak tady nějakou máme? Pokud pamatují, byla u nás na hřbitově tak zvaná márnice, pomalu na spadnutí, která byla někdy v 70. letech trošičku opravena. No, správně! A právě o tu dnes jde. Ta byla totiž během minulých tří let zrekonstruována. Možná na to 300.000,- Kč nestačí, ale právě ta má sloužit nadále jako kaple, či rozlučková síň. Pojmenuj si to jak chceš. Počkej, ty říkáš rozlučková síň? A myslíš, že se ten nápad u občanů ujme? Víš, já jsem byl nedávno na takovém rozloučení v Bydžově. V té jejich rozlučkové síni. A můžu ti říct, že to je opravdu zařízení na úrovni. Co do modernosti, vybavenosti, osvětlení a vůbec celkovým pojetím. Je vidět, že to dělali odborníci – architekti. A není to daleko. Tak jak to bude u nás neví, neví. A víš, Josef, ještě mi něco vrtá hlavou. A co by to jako mělo být, prosím tě? No, třeba vnitřní vybavení zařízení a kdo tohle vlastně bude provozovat. Nedělej si, prosím tě, starosti. To je už zařízené. Přece pohřební služba. Tam si objednáš rozloučení a ona vše potřebné zařídí. No, to jsem zvědav, jestli se to u nás ujme. A ještě jenom jednu malou poznámku. Jak to bude například v zimě kdy bude mrznout? Jó, to neví.

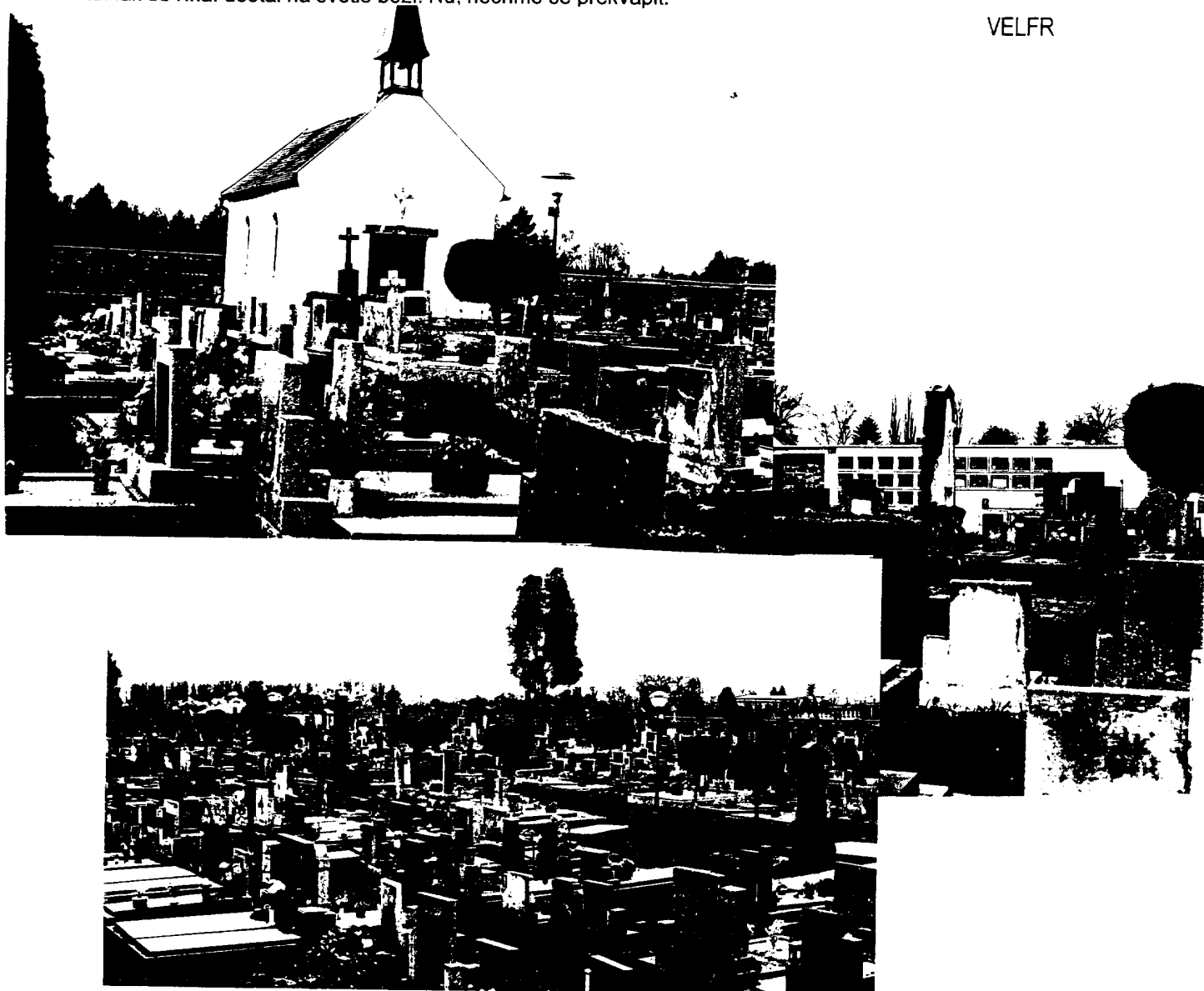
Ale to už Venda a Josef došli k samotné kapli. Dvnitř se již nedostali, protože kaple byla plná a lidé stáli i venku. Takže slyšeli pana faráře, který kapli právě vysvěcoval, nejasně a tak nějak z dálky. Pro oba zbylo místo skutečně jenom hodně vzadu. Chvilí oba naslouchali slovu božimu, ale pak Václav povídá. Prosím tě, kam stále koukáš, co kde hledáš? Víš, už když jsme přicházeli, všiml jsem si, že tady hned vedle kaple není sice žádný hrob, ale je zde v takovém malém květináčku skromná kytička. Zřejmě je tady někdo pochován a někdo na něho vzpomíná. No, tak to já ti mohu poskytnout přesnou informaci. Mě to totiž také zajímalo a tak jsem se zeptal. No a co ses dozvěděl? Bylo mi řečeno, že tady na tom místě je pochován smidarský farář Václav Šrám. Václav Šrám? A kdo to, prosím tě, byl? Ty to fakt nevíš? To byl přece ten, který pro smidarské občany sepsal Paměti města Smidar. Povšimni si slova města. Smidary byly totiž městem. Sepsání pamětí musela být pěkná fuška. Jenom si představ, projít všechny ty archivy, matriky, všechno přečíst, pěkně srovnat a sepsat a dokonce ještě opatřit fotografiemi. To nebylo vůbec jednoduché. To tedy klobouk dolů. To si piš, že mu to nějakou dobu zabralo. A skutečně tam najdeš všechno. Jak tehdy lidé žili, majitele panství, neštěstí, která Smidary

postihla, vojsko, požáry, vše o kultuře, zemědělství, všechny spolky, prostě všechno, všecičko. Stojí to za přečtení. Tak to ti, Josef, řeknu, že to byl vlastně pro Smidary velmi významný člověk. Neboť kolik je takových obcí, které mají svoji historii tak pěkně pohromadě. Tak významný pro Smidary nebyl on sám. Co já vím, tak například doktor Babák, po kterém je pojmenováno náměstí. Pak ještě vím o pamětní desce Karla Sudimíra Šnajdra. Tomu smidarští občané až po 27 letech postavili na místním hřbitově novogotický pomník. Vyjádřili tím svoji úctu ke spisovateli a národnímu buditeli tehdejší doby. Jenom jim to trochu déle trvalo. No a potom jsem ještě slyšel o spisovateli Šotolovi, který se narodil ve vilce u Panaru, ale hned se ztratil a víc se neobjevil. Pak snad ještě František Dyck, který pro zdejší kostel namalovat 3 obrazy. Byl to totiž akademický malíř. Celkem uznávaný. A potom už skutečně o nikom nevím.

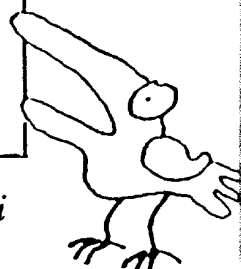
Ale vraťme se ještě k tomu Šrámovi. Víš, co je zajímavé? Pokud vím, tak tady každý farář či kaplan má svůj hrob a pomník. Jenom ten Šrám ne. Proč asi? Jo, tak to já nevím. Nevím, jaká byla tehdy doba a proč právě on takhle dopadl. No a ty si myslíš, že by se s tím mělo něco udělat? Po těch letech? No jistě, proč ne? Proč bychom mu tenhle starý dluh neměli splatit právě my? Ale jak by sis to prosím tě představoval? Úplně jednoduše. Kde je pochován víme. Tak by přece neměl být problém zřídit zde hrob s pomníčkem a pamětní deskou. Vždyť tady je dost starých opuštěných hrobů. Tak proč nevyužít obruby, nějaký pomníček by se také našel. A potom již schází jenom deska a upevnit. Na desku dát nějaký nápis, co já vím, třeba: Zde leží Václav Šrám, smidarský farář, autor Paměti města Smidar. Ale kdo to všechno provede a zaplatí. Dnes přece není nic zadarmo. No přece obecní úřad. Vždyť by to nebyla žádná závratná částka. Takto upravené místo by navždy připomínalo občanům, že zde leží člověk, který jim umožnil znát dějiny Smidar od těch nejstarších dob.

No, řeknu ti, že by to nebylo vůbec špatné, ale nevím, jestli se v současné době najde někdo, kdo by to iak se říká, dostal na světlé boží. Nu, nechme se překvapit.

VELFR

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Jak nám ten čas letí... máme tu téměř konec 2. pololetí a my bychom se s Vámi rádi opět podělili o naše školní i mimoškolní úspěchy.

Školní aktivity prosinec 2004 – duben 2005

Prosinec

Konec roku 2004 jsme přivítali spolu s budoucími žáčky 1. třídy. Na děti čekaly veselé písničky, dárečky i slavnostně vyzdobená škola.

Leden

Naše žákyně velice rády tančí. Ve školním kole taneční soutěže byly velmi úspěšné především žákyně 7. tř.

19. leden byl dnem velkého kroku pro žáčky budoucí 1. třídy. K zápisu se dostavilo 25 předškoláček a do 1. třídy bylo zapsáno 23 prvňáčků.

Únor

2. února proběhla v prostorách školy slavnostní Šerpovaná. Jako 1. v dějinách naší školy si žáci 9. třídy uspořádali slavnostní večírek s předáváním šerp a následnou noční diskotékou. Noc strávili ve školní tělocvičně. O tom, že byla tato akce velmi úspěšná, svědčí diskotékové pokračování -tentokrát 8. třídy. 24.2. si žáci se svými učitelkami dobrovolně prodloužili svůj pobyt ve škole až do druhého dne.

Únor proběhl také v duchu příprav na recitační zápolení. Nejprve si žáci vyzkoušeli své umění ve školním kole. Nejlepší recitátoři potom velmi úspěšně reprezentovali naši školu v Novém Bydžově i v Hradci Králové.

Naše škola má také velice nadané výtvarníky a právě k nim směřovala výtvarná soutěž. Namaluj znak naší školy.

Březen

17. březen byl poměrně chladným dnem, ale chodby naší školy prohrálo veselé oblečení žáků 9. třídy, kteří si uspořádali Šortkový den.

Vedle recitačních, výtvarných a sportovních soutěží se březen nesl v duchu soutěže pěvecké. Vítězové jednotlivých kategorií nás reprezentovali na Novobydžovském slavičku (21.4.). O úspěchu svědčí přední místa našich „Superstár“. Hájková Jaroslava 1.tř. - 3.místo

Šana Václav	4.tř. - 2.místo
Šana Jan	6.tř. - 2.místo

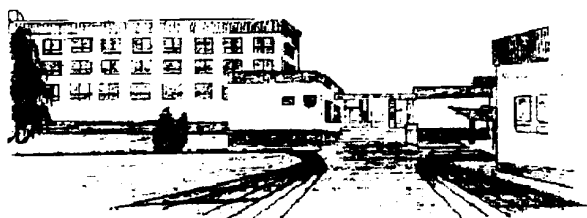
Duben

Začíná teplé počasí a my opouštíme prostory školy. Naši chlapci nastoupili tvrdou přípravu na fotbalový turnaj Coca Cola Cup. Nejprve se připravovali v Červeněvsi s družstvem Vysokého Veselí. Naši hoši zvítězili 2:0. Vlastní turnaj proběhl (6.4.) v Hlušicích a ze 4 zúčastněných škol naši hoši obsadili 2.místo.

Kromě dovednostních soutěží probíhají na naší škole i soutěže vědomostní.

- 1) Jazykové a stylistické znalosti si žáci vyzkoušeli účastí v soutěži Hradecký Škrabák. Ukázalo se, že i u nás se najdou nástupci „velkých literátů“.
- 2) Své přírodovědné poznatky si žáci vyměnili při soutěži Poznávání živočichů. Vítězové budou soutěžit v okresní soutěži v Novém Bydžově
- 3) Matematické znalosti byly prověřeny školním kolem Pythagoriády a národní matematickou soutěží Klokán. Úspěšní žáci soutěžili i v HK.

Tady jsem se učil, krásná léta prožíval..

Přijímací zkoušky

18.duben byl dlouho očekávaným dnem pro žáky 9.třídy. Proběhly těžké a především psychicky vyčerpávající přijímací zkoušky na SŠ. Všichni naši žáci byli úspěšní. Obsadili na svých školách přední postupová místa.

Bradnová L.	SOŠ N.Bydžov	s maturitou
Gráf L.	SOŠ N.Bydžov	s maturitou
Gráf P.	SPŠ Jičín	s maturitou
Hájek J.	ISS Nová Paka	
Holmanová L.	SOŠ Chrudim	s maturitou
Horák T.	SPŠ Jičín	s maturitou
Kleňhar S.	SOŠ N.Bydžov	s maturitou
Kracíková V.	SOU Nová Paka	
Kutifelová T.	SOŠ Stěžery	s maturitou
Mlejnková G.	G N.Bydžov	s maturitou
Mrzena L.	ISS Nová Paka	s maturitou
Nosková K.	SPŠ Praha	s maturitou
Novotný Z.	ISS Nová Paka	s maturitou
Ondráčková E.	SOŠ Nová Paka	s maturitou
Rakaš R.	SOU N.Bydžov	
Rebičová N.	SOU Trutnov	
Roubal L.	SOU Nová Paka	
Růžičková J.	SOU Nová Paka	
Špinka D.	SPŠ Jičín	s maturitou
Věříšová P.	G N.Bydžov	s maturitou
Vrabec L.	SOŠ Nové Město n. M.	s maturitou
Zmítko J.	SOŠ N.Bydžov	s maturitou

7. Třída

Mysková M.	G N. Bydžov	s maturitou
Růžičková B.	G N. Bydžov	s maturitou

Školní zájmové kroužky

V roce 2005 se rozrostla nabídka školních zájmových kroužků na naší škole. Žákům jsou kroužky poskytovány bezplatně.

Anglického jazyka	- p.uč. Holá (1.stupeň, 2.stupeň)
Českého jazyka	- p.uč. Špinková (2.stupeň)
Informatiky	- p.uč. Vávra (2.stupeň)
Chemický	- p.uč. Sameš (2.stupeň)
Matematický	- p.uč. Zahradník (2.stupeň)
Pěvecký	- p. Šanová (1.stupeň)
Rybářský	- p. Fidler (1., 2.stupeň)
Sportovní hry	- p.uč. Kučera (chlapci 2.stupeň)
Sportovní hry	- p.uč. Špinková (děvčata 2.stupeň)
Sportovní hry	- p.uč. Rejthárková (1.stupeň)
Turistický	- p. Schnábelová (1.stupeň)
Výtvarný	- p.uč. Dušková (1.stupeň)

Připravené aktivity květen-červen

Na následující měsíce jsme pro žáky připravili několik kulturních akcí

- 1) 28.4. - zájezd do kina Cinestar v HK,
- 2) 29.4. - turnaj ve vybíjené (žáci 4., 5., 6. a 7. třídy se zúčastní soutěže v Novém Bydžově)
- 3) 30.4. - čarodějnický rej na Sokolovně
- 4) květen-červen - plavecký kurz (1.stupeň)
- 5) 21.5. - Školáček Základáček - III. kolo cyklistického výjezdu
- 6) červen - Dětský den (dle počasí) s praporky a buzolou do přírody (II.stupeň), soutěže (1.stupeň)
- 7) 2.6. - Malá jarní-letní školní akademie : Pojdte se s námi pobavit

Všechny třídy se také vydají na školní výlety. Žáci navštíví oblasti Českého ráje, Krkonoš, Prahy i HK.

TĚŠÍME SE NA VÁS

2.6.2005 v 15⁰⁰ hod.

**Všichni jste srdečně zváni do naší školní tělocvičny
na školní akademii.**

Školní rok 2004 - 2005 v Mateřské škole ve Smidarech.

Kde byly a co viděly děti z naší školky?

10. září 04

- byly děti v Jičíně, městě pohádek, jely pohádkovým vláčkem, poslechly si koncert Inky Rybářové, navštívily ševcovskou dílnu Rumcajse.

15. září

- začaly s pravidelnou návštěvou počítačové třídy v Základní škole Smidary.

4. října

- byly děti v Hradci Králové na pohádce „O SNĚHURCE“ v divadle Drak.

6. října

- jely znovu do Hradce Králové na pořad M. Nesvadby „MICHAL NA HRANÍ“.

20. října

- přijelo do naší školky divadlo Sluníčko s pohádkou „O ŠÍPKOVÉ RUŽENCE“.

27. listopadu

- děti přednášely při Vítání občánků do života na OÚ Smidary.

3. prosince

- přišel za dětmi do školky Mikuláš s nadílkou.

7. prosince

- sledovaly děti hudební pořad Michaely Novozámecké „HVĚZDIČKA BETLÉM - SKÁ“ v Jiráskově divadle v Novém Bydžově.

16. prosince

- pozvaly děti do MŠ rodiče na předvánoční posezení, předvedly maminkám, tatínkům a ostatním členům rodiny co se společně naučily. (Pod stromečkem byly krásné formule, na kterých nadšeně děti jezdí po třídách, hernách, v tělocvičně, také dva nové počítačové programy na rozvíjení logického myšlení dětí).

18. ledna 05

- předškolní děti navštívily 1. třídu základní školy, sledovaly žáky při vyučování.

24. února a 26. února

- děti tancovaly a hrály hry na karnevalu v MŠ i v obci.

25. února

- navštívily Jiráskovo divadlo v Novém Bydžově, sledovaly „Pirátskou pohádku“
- prohlédly si také stálou expozici exotických zvířat v ZŠ Karlova v N. Bydžově.

17. března

- děti se podílely na programu „MATEŘINKA“ v Novém Bydžově.

10. března - 26. dubna

- byly vystaveny výtvarné práce dětí ve velkém sále Jiráskova divadla

22. března

- přijelo do MŠ divadlo z Ostravy s pohádkou „SKŘÍTEK PLAMÍNEK“.

23. dubna

- děti přednášely na Vítání občánků na OÚ ve Smidarech.
(Děti dostaly plné pískoviště krásného písku - nadšeně tvoří).

30. dubna

- v mateřské škole i v obci rejdlily ČARODĚJNICE.

Na co se děti těší ?

V květnu

- zahájíme plavecký výcvik v Jičíně - 9 lekcí
- MAMINKÁM K SVÁTKU si užijeme zábavné odpoledne her a soutěží v Chotělicích na hřišti
- pojedeme do Jiráskova divadla na pohádku „KÁŤA A ŠKUBÁNEK“ - zahraje „Divadlo Věž“ z Brna.

V červnu

- zahraje dětem Divadýlko z pytlíčku z Pardubic v ZŠ pohádku „HAM, HAM, aneb ...“
- 3 výlety: 1. turistický s rodiči
- 2. dětem k svátku
- 3. cyklistický
- sportovní hry na stadionu v Novém Bydžově
- předškoláci navštíví 1. třídu základní školy a školní družinu
- předškolní děti se rozloučí na obecním úřadě s mateřskou školou.

L. Zubzandová
učitelka

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI SMIDAR

Doc. MUDr. Záboj Bruckner se narodil 14.září 1895 ve Smidarech. Obecnou školu i gymnázium navštěvoval na Královských Vinohradech (Praha). Na Lékařské fakultě Karlovy univerzity promoval v prosinci roku 1919. Již během studií pracoval v bakteriologickém ústavu a v roce 1919 pobýval na různých odděleních nemocnice v Plzni. Po promoci nastoupil na oční kliniku profesora Deyla (rodáka z Vysokého Veselí). Již za rok se stal klinickým asistentem, v roce 1928 se habilitoval na docenta a již roku 1929 se ujímá vedení oční kliniky po zesnulém prof. Lešerovi. Doc. Bruckner navštívil velké množství zahraničních klinik (Itálie, Švýcarsko, Francie, Belgie, Holandsko), kde nejen studoval, ale také propagoval české oční lékařství. Ovládal němčinu, francouzštinu, angličtinu a ruštinu, které se naučil již za studií.

Pan docent Bruckner dokončil a vydal učebnici očního lékařství, kterou začal připravovat prof. Deyl. Tato práce mu trvala pět let a byla příznivě přijata lékařskou veřejností.

Zabýval se především léčbou plavivého rohovkového vředu, vznikem a léčením odchlípení sítnice a příčinou slepoty v dětském věku. Vydal 28 odborných prací (nejen v češtině), 6 popularizačních a vzpomínkových článků.

V roce 1924 pomáhal prof. Lešerovi založit Československou oftalmologickou společnost, byl jejím jednatelem a redigoval Oftalmologický sborník.

Věnoval se také filantropické činnosti. Od roku 1921 zastával v Deylově ústavu funkci jednatele a po smrti prof. Lešera byl předsedou správního výboru. Tento ústav se zabýval vzděláváním nevidomých v hudbě a po mnohých změnách působí dodnes.

Nedlouho před svojí smrtí se oženil.

Pan docent tragicky zahynul 25.prosince 1929.

Literatura: Časopis lékařů českých, LXIX, 1930, č.1 (3.ledna), s. 1-5

Zpracoval: Z.Slavík - učitel

ROK 1962

Nový rok se přihlásil a přinesl po velkých mrazech citelné oteplení. Vyslechli jsme projev prezidenta republiky Antonína Novotného, v němž hodnotil vykonanou práci, vyzdvihl klady, poukázal na nedostatky. Zakončil vírou v lepší budoucnost a mír v roce 1962.

Postup socializace vesnice

Tahle kapitola udělala krok vpřed. U nás byli doposud tři soukromě hospodařící rolníci až do pozdních prosincových dní letošního roku. To rolník František Balda ze Smidar se rozhodl vstoupit do JZD. Zůstává jako soukromě hospodařící rolník Štěpán Kučera a Marie Plecháčová – domkářka. V Červeněvsi hospodaří soukromě dosud rolník Josef Kučera, jediný z této obce a v Křičově není vůbec soukromě hospodařících rolníků.

Pomoc ženám o žních

Ruka ženy je těžko nahraditelná a v určitých úsecích nahraditelná vůbec – jsou to práce ve výrobě rostlinné i živočišné, které plně zaměstnávají a skoro úplně vyčerpávají zemědělskou ženu. Tovární pracovnice na tom není o mnoho lépe. Snad jen pracovní doba je trochu přijatelnější. Proto přiskočila na pomoc zaměstnané ženě Mateřská školka, kde 3 učitelky se dělí s matkou o starost a péči o dítě, a tím matce znamenitě pomáhají. Nepronásleduje ji na poli strach o děti, vědomí, že jsou v rukou dobrých ji uklidňuje, sílí a pomáhá soustředit se na práci. Znamenitě! V roce 1962 byla u základní školy zřízena „Družina“ a i ta, přes jisté počáteční nedostatky, plnila své poslání. Také organizace pionýrské a ČSM (Československý svaz mládeže) přiskočily na pomoc na tomto úseku. I útulek, který dobře fungoval v Červeněvsi čp.13, nezůstal za jmenovanými institucemi pozadu. Připomenu – li ještě závodní kuchyni ve Smidarech v čp.159 v pohostinství, která vyváří pro JZD, dokreslil jsem tuto kapitolu a její obraz má hodně míst světlých, zatím co stínů mnoho není.

Průmysl, řemesla, obchod

Tato kapitola doznala jen málo změn oproti roku 1961. Změna nastala v prodejně potravin na náměstí, kde odchází vedoucí Josef Jelínek do N.Bydžova (škoda, byl to velmi dobrý obchodník) a nastoupil p.Dvořák, také člověk na svém místě. Druhá změna nastala v prodejnách masa. Odchází od nás Fr.Březina z prodejny v čp.252, tato masna zrušena a zůstává jen „Masna“ v čp.105 s vedoucím Bedřichem Doudou. Je to škoda a pociťovalo se to letos dost, kdy zvláště na tomto úseku distribučním zlobily dlouho fronty. Pak od 1.12. je změna ve vedení závodní kuchyně v domě čp.152. Vedoucí je nyní Jiřina Tremlová ze Smidar. Dále bylo zrušeno pohostinství v bývalé restauraci nádražní v čp.215, kde zemřela vedoucí a pohostinství bylo zlikvidováno. Zato otevřeno nové pohostinství v domě čp.54, kde je ustanovena vedoucí Anna Vondrusová. Jinak se u nás ve velkých Smidarech nic nezměnilo.

Školství

Naše škola se i letos jmenuje Základní devítiletá škola ve Smidarech, okres Králové Hradec. Má celkem 5 tříd na I.stupni a 4 třídy na II.stupni. Má celkem 13 učitelských sil. Ředitelem školy je Oldřich Závěský z Hrobičan a vyučuje zeměpis. Dále to jsou: Jiří Matějec z Nového Bydžova, František Šmidrkal ze Smidar, Jana Holmanová z Chotělic – vede družinu při ZDŠ, Emilie Hubková z Vinar, Květa Štajerová z Nevřatic, Olga Myšková z N.Bydžova, Bronislava Krejcarová z Obory, Růžena Neumanová z N.Bydžova, Marie Šturmová z Nové Vsi, Ladislav Koucký ze Smidarské Lhoty, Božena Hindlingerová z Chudonic, František Šimon ze Smidar. Přiškolené obce jsou: Červeněves, Křičov (II.stupeň), Smidarská Lhota, Vinary (II.stupeň), Chotělice (II.stupeň), Loučná Hora, Šaplava. Nová školní budova pokračuje dle plánu. Práce učitelská má dvě hlavní složky: práce ve škole – úsilí didaktické a pedagogické. Po stránce didaktické byla práce usilovná. Podporovaly ji slušné učebnice, které děti dostávají, právě tak i sešity, pravítka, kružítko atd. – milo dělat, když je s čím! Než i stránka pedagogická, zdá se mi, doznala zlepšení. Tam působí vedle školy i prostředí ulice,

společnost, kniha, film, rodina. Ať vás nezaráží, milý čtenáři, že rodinu uvádím na místě posledním. Otec v práci a matka také, a skoro v každé rodině! Tady je velký handicap výchovný. Bohužel je, a je nutný a nelze odstranit. Naše družina se pravda zlepšila, ale ne dosud tak, aby mohla nahradit alespoň z části rodinu. Úplně ji nikdy nic nikomu nenahradí. Než i tak se mi zdá, odmyslím-li si zdravení dětí, že jsou děti slušnější, sebe více dbalé. Začínáme mít zase v obci více „Kroupů“, důsledných „Kroupů“ v podobě npor. Krcha a důslednost ve výchově dělá divy. Neškodilo by jí, té důslednosti, ani více učitelskému kolektivu. Zvláště v dohledu na děti mimo školu. Ovšem náš kolektiv učitelský! Kdo z něho zůstává na dozor mimo školu?! A to je druhý, velký handicap. Musí se odstranit v tom roce, ve kterém naše děti přivítá nová školní budova.

Tělovýchovná organizace - Sokol

Organizace omlazena – nový výbor s předsedou Františkem Havelkou. Pozoroval jsem práci v Sokole a i když nechci chválit, tož přece jsem rád, že se do práce pustil s chutí. Dobře pracuje tělesná výchova ve všech složkách. Pracuje dobře odbor kopané (hřiště v Červeněvsi), odbor odbíjené (hřiště u Sokolovny) a odbor „kuželkářů“, které má své stanoviště v zahradě Radnice. Jen s chutí a láskou kupředu!

Zábavy a sport

Kapitola velmi obsáhlá i když se dotknu jen toho nejdůležitějšího. Leden: Naše drobotina se dobře baví na umělém kluzišti u sokolovny. Byl to šťastný nápad tělovýchovné organizace. I větší si přišli na své a i ti starší se chtěli trochu vyrovnat mladým. O zábavu dětí i dospělých se celý rok staralo naše kino, které vede MNV svým úředníkem Josefem Pulcem. Promítá Václav Kubánek a uč.František Šmidrkal. Zařízení a vybavení kabiny vzorné. Návštěva pěkná. Leden a vůbec zimní měsíce nám přinesly hodně sportu, samozřejmě na ledě. Bylo to MS (mistrovství světa v Colorado-Springs v Americe). Naše hokejové mužstvo se velmi poctivě připravovalo a mělo velké naděje na krásné umístění. Než 18.2. přinesly noviny zprávu, že se MS v Americe nezúčastníme. Odřekli jsme účast právě tak jako SSSR, poněvadž vláda USA odepřela víza hokejistům NDR – tedy z důvodů zásadních. Mistrem světa v hokeji pro rok 1962 se stalo Švédsko.

Jako každoročně se mělo u nás plesat. Moc toho letos nebylo, řádila epidemie chřipky. Ples požárníků se uskutečnil až 3.2. Byl velmi slušný. Dne 17.2. Ples SRPŠ ve Smidarech- hudba Josefa Fišery- dechovka, účast slabá. Tiba a Průmysl prádla mají ples v sokolovně dne 3.3. - vydařil se. 10.březen: Rybáři plesají v sokolovně- okresní ples. Pěkný po všech stránkách. 14.březen: MS v krasobruslení – Praha – Sportovní hala. Televizory jsou obsazeny. Výsledky: sourozenci Romanovi „zlatou“ za taneční pár. Karol Divín „stříbrná“ za jízdu volnou a povinnou.

2.červen : sokolovna – koncert vojenské hudby leteckého pluku z Hradce Králové. Po koncertě taneční zábava. V neděli pak „Dětský den“. Pořádají školy, Sokol, Výbor žen pod patronací MNV. Tutéž neděli odpoledne „Vítání občánků“ výborem pro občanské záležitosti.

25.srpen: sokolovna – estráda JZD Dobrá Voda. Návštěva velmi pěkná, vcelku spokojenost s výkony. Taneční zábava do ranních hodin. Před tím „filmový festival“. Návštěva chvalitebná, příprava festivalu vzorná.

31.12.: sokolský Silvestr, hudba Josefa Bradny – programová zábava. Účast velmi pěkná, líbil se.

Život lidí a pohyb obyvatelstva

Smidary mají hodně lidu dělného, který je převážně zaměstnán v našich závodech – přádelně Tiba n.p. a Průmysl prádla. Dnes tyto objekty zaměstnávají na 400 lidí. Pak je tu objekt Kovo-dřevo, kde je zaměstnáno na 20 lidí. Hodně našich lidí jezdí za prací do Hradce, Prahy, Vysokého Veselí a jinam. Také stavba školy dá mnohým našim dělníkům práci a slušný výdělek. Část občanstva, na 50 lidí se zaměstnává v JZD, ať už ve výrobě živočišné či rostlinné. Potom je ve Smidarech dost řemeslníků zapojených do naší „Dosky“. Pak je řada

lidí, kteří našli živobytí v různých prodejnách a veřejných kuchyních. Jsou tu učitelé, úředníci MNV, pošty, nádraží, SNB, Státní spořitelny. Nelze opomenouti početnou složku důchodců, kteří našli v našem klidném městečku koutek, kde se rozhodli prožít podzim svého života. Většina našich občanů jsou Češi. Je tu několik rodin slovenských, snad jen jedna či dvě rodiny se hlásí k příslušnosti maďarské a nevím dnes o žádné rodině německé. Lidé jsou plně zaměstnaní a standart životní je velmi slušný. Živobytí: No – tady trochu méně masa a méně hodnotné. Letošní fronty na maso a jiné věci denní potřeby zlobí lidi a připravují hlavně zaměstnané ženy o hodně drahocenného času. Fronty zaviňuje i malý počet prodejen. V roce 1962 zle řádila smrt ve Smidarech. Zemřelo podle mých záznamů 14 lidí z toho polovina žen. Malých dětí se narodilo 13. Smidary by měly dnes mít 1520 obyvatel.

Život náboženský

Občanstvo se u nás dělí dle církví na katolíky (římsko-katolíky), evangelíky různých konfesí, příslušníky náboženství čsl. a bez vyznání. Není u nás židů a třenic náboženských. Ty patří nenávratně minulosti. Bohoslužbě katolické slouží kostel řím.katol. chrám sv.Stanislava – obraz na hlavním oltáři má velkou cenu uměleckou. Církev kat. má svého administrátora, který dojíždí z Chlumce n/C a obstarává ve Smidarech všechny náboženské úkony. Bohoslužby československé a evangelické se konají velmi zřídka – ba skoro ani nekonají – a to na Radnici čp.106. Na školách se v roce 1962 nevyučovalo žádnému náboženství. Návštěva kostela je velmi slabá, v neděli sotva 20 lidí, ve všední dny 3-4. Pravda: O hlavních svátcích je návštěva větší a pak o pohřbech. Konstatuji, že smysl pro církevní ceremoniel je už skoro pryč a zůstává spíše cit čisté náboženské zbožnosti, bez církevních okázalostí. Jádro se tedy nezcižilo.

Úprava obce – doprava – spoje

Stavba školy jde dobře vpřed. Děkujeme tomu, že nemrzne. Byl upraven prostor u „kiosku“ novin. V létě tam budou umístěny i lavičky. Začala fungovat i autobusová čekárna za trafikou pí Havránkové. Škoda, že byly přerušeny práce na „průhrabu Ohnišťanského potoka“, zase strach, aby z jara nevyváděl. Naše silnice jsou už teď skoro v pořádku. I na Křičov byla silnice vyasfaltována, takže spojení se zlepšilo. Po úpravě ještě volá silnice Smidary – Chotělice z Husovy ulice. Ještě pořád ty polní cesty! Haló – JZD! Pečujte trochu o ně! Ve Smidarech je poštovní a telegrafní úřad, který překvapil tím, že byl v únoru automatizován. Od 1.září dopravujeme děti autobusem z Křičova a Červeněvsi ráno do školy. Je to důležitý preventivní krok, pokud jde o Křičov. Pěknou úpravu provádí Tiba n.p. Nádvoří už je vyasfaltováno, upravuje se hlavní vchod. Začalo se pracovat na kanalizaci v ulici Rudé armády a to od čp.25 až k čp.325. Bude to 244 metrů nové kanalizace. Provede se svépomocí.

Slovo na závěr roku 1962.

Rok 1962 běží do cílové rovinky, respektive, co píši tyto řádky, už dávno protřhl cílovou pásku a utekl, je pryč! My máme jen hodnotit jeho start, běh a finiš. Startoval navlas stejně jak roky jiné – gratulace hlav států, gratulace vzájemné u občanů, spojené s přáním do Nového roku – no jak už to tak bývá. Dohady, co přinese, zda uklidnění či zhoršení už té ne nijak vábivé světové situace. Hodně úsilí a času zabral XII. sjezd KSČ a dlouho se budou ještě studovat jeho „materiály“, a ještě déle bude trvat jejich realizace. Smidary se během roku oblékly v nové šaty, naše domy, domky i domečky, prokoukly naše ulice: Nová, Žižkova, Rudé armády, Stalinova, Hřbitovní. Stávek nezůstal pozadu a pospíchal dohonit ostatní. Snad i on zaslechl o zvýšení životního standartu! Nebo si snad vzpomnělo naše město na své 400té výročí?! Chtělo se snad pochlubit i svým stářím i svou stálou chutí k životu? Snad čekalo nějakou oslavu! Než radní rozhodli jinak: Spojíme tu „čtyřstovku“ s otevřením nové školy! No budiž – rok sem, rok tam – řeklo si městečko. Vždyť i lidé někdy zapomenou na svou stříbrnou svatbu, než ta nejde odložit! Tak tedy budeme slavit s tou školou! Bude hodně radosti toho dne v našich ulicích, bude to slavný den pro Smidary.

Tak, milý roku 1962! Loučím se s tebou v dobrém a zdá se mi, žeš musel býti na nás někdy trochu přísnější, a že tím jsi snad připravil půdu úrodnější pro sklizeň roku 1963.

Z kroniky O. Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

8.1.05 Josef Malý, Loučná Hora 7.3.05 Jaroslav Novotný, Smidary
8.2.05 Tomáš Pilař, Červeněves 16.3.05 Petr Nosek, Smidary
25.2.05 Jakub Šolín, Smidary 21.3.05 Tereza Drobná, Smidary

ÚMRTÍ

14.1.05 Vlasta Blažková, Smidary 17.2.05 Zdeňka Purmová, Křičov
17.1.05 Milada Bradnová, Křičov 20.3.05 Josefa Rodrová, Křičov

SNATKY

23.4.05 Vladimír Jiroutek a 30.4.05 Jaroslav Novotný a
Gunita Brožová Jana Široká

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 23.4.05 se uskutečnilo v obřadní síni OÚ přivítáno 6 nových občánek.

KAM O POUTI ?

=====

RESTAURACE SOKOLOVNA NABÍZÍ :

PÁTEK VEČER - PŘÍJEMNÉ POSEZENÍ S PŘÁTELI NA TERASE

I V POHOSTINSTVÍ, HUDBA: PAVEL DRLÝ

SOBOTA : POUŤOVÉ ATRAKCE PO CELÝ DEN - OBČERSTVENÍ

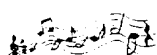
SELE NA ROŽNI, VEPŘOVÉ SPECIALITY,

GAMBRINUS - POUŤOVÁ ZÁBAVA

PŘIJĎTE SE POBAVIT !!

=====

KLUB SPORTOVNÍCH RYBÁŘŮ
SMIDARY

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

POUŤOVOU TANEČNÍ ZÁBAVU

dne 7.5. 2005

od 20:00 hod.

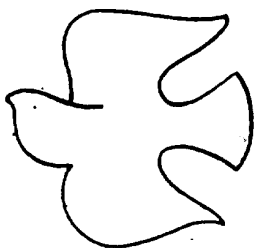
sokolovna Smidary

k tanči a poslechu hraje

skupina REFLEX

Vstupné : 70 Kč

7. KVĚTNA - sobota
v 6.00 hodin

VÍTÁNÍ PTAČÍHO ZPĚVU

Občanské sdružení Kultura na okraji pořádá v rámci mezinárodní akce International Dawn Chorus Day populárně naučnou exkurzi.

Ranní vycházka do okolí Cidliny a přilehlých luk spojená s poslechem ptačího zpěvu, určování druhů ptáků na základě hlasových projevů a řady dalších zajímavých informací z ptačí říše. S sebou pokud možno dalekohled, vhodné oblečení a obuv do přírody a dobrou náladu. Sraz účastníků u vrátnice Skláren Nový Bydžov. Vedoucí: Michal Pavelka a Lukáš Kadava.

Další informace: www.naokraji.cz.

Vydává Obecní úřad ve Smidarech. Ročník 2005. Vychází nepravidelně.
Odpovědný redaktor: E.Řeháčková. Povoleno OÚ v Hradci Králové.